

bevisproblemer med hensyn til, om en postering, f.eks. bogføring af renter, er meddelt kontohaveren.

For så vidt angår renter af indskuddet er det udvalgets opfattelse, at krav på *tilskrevne renter* bør være omfattet af særreglen om en 20-årsfrist for forældelse af indlån og dermed – således som det formentlig også må antages at følge af gældende ret – undergivet samme forældelsesfrist som kravet på hovedstolen. For at undgå tvivl om, hvad der gælder vedrørende kravet på tilskrevne renter, foreslås det udtrykkeligt angivet i bestemmelsen, at sådanne renter også er omfattet af særreglen.

Efter udvalgets opfattelse bør også indlån i sparevirksomheder, jf. § 334, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 286 af 4. april 2006 med senere ændringer, være omfattet af særreglen, og det foreslås derfor, at bestemmelsen udformes således, at den omfatter »fordringer i henhold til indlån i pengeinstitutter eller lignende«.

Der henvises i øvrigt til betænkningens kapitel VII, afsnit 4.5.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 7 og bemærkningerne hertil.

3.2.2.7. Forældelse af retten til en løbende ydelse

Udvalget foreslår en særlig regel om forældelse af selve retten til fordring på pension, livrente, aftægtsydelse, underholdsbidrag eller anden lignende ydelse. Efter udvalgets opfattelse kan det medføre en urimelig situation for skyldneren, hvis fordringshaveren på et hvilket som helst tidspunkt kan kræve for fremtiden at modtage de enkelte løbende ydelser, der udspringer af grundfordringen.

Udvalget foreslår desuden, at bestemmelsen skal omfatte såvel krav, der følger af en aftale, som krav, der hviler på en afgørelse.

Bestemmelsen bør derimod efter udvalgets opfattelse ikke omfatte krav, der støttes på en lovbestemt forpligtelse. Selve retten til med virkning for fremtiden at få pålagt en tidligere ægtefælle en forpligtelse til at betale underholdsbidrag eller selve retten til for fremtiden at modtage en lovbestemt offentligretlig ydelse, f.eks. førtidspension eller folkepension, vil således ikke forældes. Dette vil svare til, hvad der antages at følge af gældende ret.

Udvalget foreslår endvidere, at der gøres undtagelse for grundbyrder, dvs. selve »grundbyrderetten«. Dette svarer også til, hvad der antages at følge af gældende ret.

Forældelsesfristen for de grundfordringer, der er omfattet af bestemmelsen, foreslås af udvalget fastsat til 10 år regnet fra den dag, da den sidste ydelse blev betalt, eller, hvis ingen betaling har fundet sted, fra den dag, da den første ydelse kunne kræves betalt.

Endelig foreslår udvalget, at bestemmelsen udtrykkeligt angiver, at fordringerne på de enkelte ydelser i henhold til grundfordringen desuden forældes efter de foreslåede almindelige fristregler.

Der henvises i øvrigt til betænkningens kapitel VII, afsnit 5.5.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 8 og § 25, stk. 5, og bemærkningerne hertil.

3.2.2.8. Værge- og fuldmagtsforhold mv.

Udvalget finder, at der er behov for at indføre regler om tillægsfrist/udskudt begyndelsestidspunkt i tilfælde, hvor der består et særligt pligtforhold mellem fordringshaveren og skyldneren, og hvor kravet udspringer af skyldnerens tilsidesættelse af sine forpligtelser over for fordringshaveren.

For så vidt angår krav mod *en fuldmægtig, et bestyrelsesmedlem eller en direktør*, der udspringer af den pågældendes tilsidesættelse af sine forpligtelser ved hvervets udførelse, er det udvalgets opfattelse, at der bør indføres en tillægsfrist på 3 år, der regnes fra hvervets ophør eller – hvis dette tidspunkt er tidligere – fra det tidspunkt, da fordringshaveren eller den, der i øvrigt kan gøre fordringen gældende på fordringshaverens vegne, er eller burde være blevet bekendt med de omstændigheder, hvorpå kravet støttes. Tillægsfristen skal supplere de foreslåede generelle forældelsesfrister.

Baggrunden for forslaget om, at tillægsfristen senest skal begynde at løbe fra det tidspunkt, da fordringshaveren mv. er eller burde være blevet bekendt med de relevante omstændigheder, er hensynet til skyldneren, idet der ikke bør kunne rejses erstatningskrav mod f.eks. en direktør i et selskab i indtil 3 år efter dennes fratreden for et ansvarspådragende forhold, der måtte have fundet sted længe forinden, og som selskabet (bestyrelsen) allerede dengang var bekendt med.

Udvalget foreslår, at det angives i den pågældende bestemmelse, at forældelse *tidligst* indtræder 3 år efter hvervets ophør eller det tidligere tidspunkt, da fordringshaveren, eller den der i øvrigt kan gøre fordringen gældende på fordringshaverens vegne, blev eller burde være blevet bekendt med de omstændigheder,